

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 130/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. B. K., K., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., B., vo veci namietaného porušenia čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 3 Co 397/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. B. K. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. marca 2009 doručená sťažnosť JUDr. B. K., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 3 Co 397/06. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 4. marca 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že žalobou z 10. októbra 2005 sa sťažovateľ domáhal proti Ústavu pamäti národa ako žalovanému (ďalej len „žalovaný“) zverejnenia tohto textu: *„Podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I. v konaní č. 8 C 104/94 konajúci súd určil, že JUDr. B. K., bol neoprávnene evidovaný v materiáloch býv. Štátnej*

bezpečnosti ako osoba podľa ust. § 2 ods. písm. b) zák. č. 451/1991 Zb. ako agent“, a to na internetovej stránke žalovaného. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 7 C 223/05 z 19. apríla 2006 bola žalovanému uložená povinnosť zverejniť sťažovateľom požadovaný text na svojej internetovej stránke. Žalovaný podal proti predmetnému rozsudku 27. júna 2006 odvolanie. Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 C 397/06 z 25. septembra 2008 sa *„rozsudok prvého stupňa zamietol s ústnym odôvodnením, že zákon o pamäti národa zverejnenie opravy neumožňuje“*. Rozsudok krajského súdu k termínu podania sťažnosti právnenému zástupcovi sťažovateľa doručený nebol. Z obavy z účinkov fikcie doručenia v zmysle § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku však podáva sťažnosť ústavnému súdu bez ohľadu na doručenie písomného vyhotovenia rozsudku krajského súdu, pretože právnenému zástupcovi sťažovateľa bola medzičasom doručovaná neidentifikovaná písomnosť, ktorú v lehote stanovenej poštou nestihol prevziať.

Podľa názoru sťažovateľa nebolo rešpektované jeho právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti, ochranu mena a ochranu pred zverejňovaním nepravdivých údajov o jeho osobe v zmysle čl. 19 ústavy. Nepravdivý údaj zverejnený žalovaným mu objektívne spôsobil ujmu na jeho dobrej povesti a osobnej cti tým, že znížil jeho česť a dôstojnosť v očiach priateľov a známych, ako i v očiach odbornej verejnosti, keďže pôsobil na rôznych právnických postoch (v rámci prokuratúry, ako predseda senátu odvolacieho súdu, na ústavnom súde a na iných postoch). Napadnutým zverejnením nepravdivých údajov žalovaný vážne poškodil postavenie sťažovateľa v spoločnosti, ktoré si vybudoval svojím profesionálnym pôsobením, osobnými postojmi a prístupom k ľuďom.

Z hľadiska právomoci ústavného súdu treba podľa sťažovateľa vychádzať zo skutočnosti, že rozsudok krajského súdu je konečný a nemožno voči nemu podať opravný prostriedok. Preto je oprávnený posúdiť súladnosť rozsudku a súlad zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov (zákon o pamäti národa) v znení neskorších predpisov s ústavou ústavný súd. Sťažnosť je podaná v zákonnej dvojmesačnej lehote, a to aj v prípade fikcie nerealizovaného doručenia.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil nesúlad rozsudku krajského súdu sp. zn. 3 Co 397/06 z 25. septembra 2008 s ústavou a právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Z rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 397/06-87 z 25. septembra 2008, ktorý si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že ním bol zmenený výrok rozsudku okresného súdu č. k. 7 C 223/05-60 z 19. apríla 2006 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 7 C 223/05-66 zo 17. mája 2006 o povinnosti žalovaného uverejniť na svojej internetovej stránke sťažovateľom požadované oznámenie, a to tak, že sa žaloba v tejto časti zamietla. Z doložky právoplatnosti uvedenej na rozsudku vyplýva, že okresný súd považuje rozsudok krajského súdu za právoplatný dňom 21. januára 2009.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ nepodal proti rozsudku krajského súdu dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa názoru ústavného súdu treba podanú sťažnosť považovať za neprípustnú.

Z listinných dôkazov, ktoré mal ústavný súd k dispozícii, je nepochybné, že krajský súd v merite veci zmenil rozsudok okresného súdu. Totiž kým okresný súd žalobe sťažovateľa vyhovel (zaviazal žalovaného uverejniť sťažovateľom požadovaný text na svojej internetovej stránke), krajský súd tento rozsudok zmenil a žalobu sťažovateľa zamietol ako právne neopodstatnenú.

Podľa § 238 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku dovolanie je prípustné inter alia aj proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. To znamená, že sťažovateľ mohol v zákonnej jednomesačnej lehote (§ 240 Občianskeho súdneho poriadku) podať proti rozsudku krajského súdu dovolanie. Dovolanie považuje ústavný súd za účinný mimoriadny opravný prostriedok, ktorý zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd poskytuje, a na použitie ktorého je sťažovateľ oprávnený v zmysle už uvedeného.

Nevyčerpanie tohto opravného prostriedku zakladá neprípustnosť podanej sťažnosti.

Keďže sťažovateľ nepreukázal, že k nevyužitiu možnosti podať dovolanie došlo z dôvodov hodných osobitného zreteľa, nebolo potrebné ani zvažovať možnosť výnimočného postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z hľadiska ústavného súdu nebolo potrebné ani bližšie skúmať, či rozsudok krajského súdu naozaj nadobudol 21. januára 2009 právoplatnosť (napríklad právne účinným náhradným doručením), ako to tvrdí okresný súd. Je vecou sťažovateľa preveriť si uvedené skutočnosti a vyvodiť patričné závery pre jeho prípadný ďalší postup.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2009